

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש
פרשת תצווה (זכור)

הגיליון השבועי לכל יהודי 896

י"ב באדר התשס"ד
(5.3.04)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד — המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש סיבה לשמחה

השמחה של פורים איננה בריחה מהמציאות, אלא כוח מיוחד שניתן לנו בתוך המציאות – כוח להפוך את המציאות, כוח להתמלא שמחה אמיתית, כוח להתמודד עם קשיים ומצוקות

משנכנס אדר, אמרו חז"ל, מרבית בשמחה. בפורים, הורו, יש לשמוח "עד דלא ידע". אבל יהודי שחי בארץ, בתוך כל סבך הקשיים והבעיות, שואל את עצמו "לשמחה מה זו עושה?" איך אפשר לשמוח כשדם יהודים נשפך כמים, ורק לפני ימים אחדים קברנו זוג הורים שנרצחו בדם קר והניחו פעוטה יתומה? איך אפשר לעלוז כשיש תחושה שהכול מתפרק וכשהמצוקות והסבל ממלאים את חיינו? איך אפשר לפזז כשרעינות גירוש ועקירה טורדים את שלוותם של אחים יקרים?

יש הרואים בשמחה של פורים מעין בריחה מהמציאות. שוכחים ליום אחד את כל הקשיים והכאבים, עוצמים עיניים ומוצאים מפלט בתוך החגיגה הצבעונית של תחפושות ומשלוחי-מנות, חגיגות ומסיבות פורים. זו ראייה לא-נכונה. פורים אינו בריחה מהמציאות, אלא כוח מיוחד שניתן לנו בתוך המציאות – כוח להפוך את המציאות ("ונהפוך הוא"), כוח להתמלא שמחה אמיתית ("ליהודים הייתה אורה ושמחה"), כוח להתמודד עם קשיים ומצוקות ("משלוה מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים").

שני צירים

פורים מגלה לנו את סוד השילוב המופלא בין העשייה הנדרשת מאיתנו לבין יד ההשגחה המסובבת את האירועים. מצד אחד אנו נדרשים לעשייה בדרכי הטבע. "אין סומכים על הנס", קבעו חכמינו. הברכה האלוקית באה דווקא על-ידי יוזמה ופעילות מצידינו, ולכן מוטלת עלינו חובה לנקוט את כל האמצעים הנדרשים כדי לפתור בעיות ולהתמודד עם קשיים. ומצד שני, באותה שעה ממש, מכוונת ידו של הבורא את העניינים בדרך נסתרת מעינינו.

סיפורו של פורים משקף שילוב זה בדרך מופלאה ביותר. מרדכי ואסתר פועלים במקביל בשני המישורים הללו. מצד אחד הם מכריזים על צום וקוראים לעם-ישראל לשוב בתשובה, ובה-בשעה הם פועלים בדרכים טבעיות לביטול גזרת המן.

כאשר נודע למרדכי על גזרת ההשמדה של המן, הוא פונה בראש ובראשונה לכיוון הזעקה והתשובה. הוא מזעיק את העם לתפילה לקב"ה ומעורר את היהודים לשוב לאביהם שבשמים. אסתר קוראת לעמה לצום שלושה ימים. רק לאחר מכן הם פונים לעסוק בדרכים הטבעיות לביטולה של הגזרה, וגם כאן מרדכי אומר לאסתר שייתכן כי "רווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר".

ואכן, כאשר שבים היהודים אל אביהם שבשמים, מתחיל הגלגל להסתובב לכיוון השני באותה פתאומיות דרמטית. המן בא אל אחשוורוש שמח וטוב-לב, כדי לקבל אישור פורמלי פעוט לתלות את מרדכי, ופתאום נוחתת עליו הפקודה להרכיב את מרדכי על סוס מלכות ברחובות העיר ולקרוא לפניו: "ככה ייעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו". כעבור זמן קצר הוא כבר תלוי על העץ אשר הכין למרדכי.

הפעולה המכרעת

אנו חייבים לפעול בשני הצירים הללו בר-בזמן. מצד אחד מחובתנו לטפל בבעיות הביטחוניות, החברתיות והכלכליות בכל האמצעים הטבעיים, כפי שמצווה אותנו תורתנו. עלינו לדעת כי מדיניות מנוגדת להוראות התורה (כמו ויתורים למחבלים ותכניות נסיגה) היא הרת-אסון, ויש לעשות הכול שלא ללכת בדרך מוטעית זו. ובה בשעה עלינו לזכור כי ככלות הכול יש למעלה יד שמנווטת את כל המהלכים.

לכן לעולם לא נוכל לדעת איזו פעולה יש בה יכולת הכרעה גדולה יותר – הפעולה הטבעית או אמירת 'שמע ישראל' על-ידי ילד יהודי; הפגנה ומחאה או פרק תהילים ואנחה של תשובה. הפעילות הרוחנית היא המביאה את ברכת ה', והיא שיכולה להפוך כהרף-עין מערכות שלמות לטובתנו, כשם שהיה ה"ונהפוך הוא" בימי מרדכי ואסתר.

זה הסוד של פורים ומכאן השמחה הגדולה, שמחה "עד דלא ידע" – שמחה שפורצת גבולות ומביאה שפע וברכה לעם-ישראל.

יש חדש

פורים של פעילות

השבוע נשלמו ההכנות למבצע הרחב שמקיימים צעירי-חב"ד בימי הפורים, לזיכוי המוני בית-ישראל במצוות הפורים. הוכנו מאות-אלפי שקיות של משלוחי-מנות, ושובצו הצוותים שיקראו את המגילה ויביאו את שמחת החג לאלפי מקומות. צוותים חינוכיים ביקרו בבתי-ספר רבים ברחבי הארץ והנחילו לילדים את תודעת הפורים ומצוותיו. צעירי-חב"ד גם הוציאו-לאור מאות-אלפי עותקים של עלוני-הסברה צבעוניים לחג, למבוגרים ולילדים, וגם בשפה הרוסית.

יריד חוויות הפסח

החלה ההרשמה ליריד 'חוויות הפסח' של צעירי-חב"ד. הפעילות מיועדת לתלמידי גני-ילדים ובתי-ספר יסודיים, ומקנה להם שלל חוויות הקשורות בחג, ובכלל זה התנסות אישית באפיית מצה, לצד סיור במאפיית המצות שבכפר-חב"ד, הגדולה בעולם. כמזכר ייהנו הילדים ממופע אינטראקטיבי עם **שלומי לניאדו** וחברו **סתם**, שיקנה להם את ערכי החג ומנהיגו בהפעלה, בשיר ובהומור. היריד יהיה פתוח א"ה מל"ב באדר (15.3) עד ג' בניסן (25.3). הביקור בתשלום, וכל ילד מקבל שי – מצה באריזה אישית מהודרת, הגדה של פסח וחוברת צילומי חג מרהיבה. חובה להירשם מראש ומומלץ להקדים. טל' 03-9607588.

מזמרת הארץ

שלוש מקהלות ילדים מישראל – פרחי נתניה, מודיעין וכרמל-יבנה חיפה – התאחדו למקהלה גדולה ושמה **פרחי ישראל**, בניצוחו של **יענקלה רוטנר**. המקהלה יוצאת השבוע למסע הופעות לפני יהודי וילנה, קובנה ופראג. חב"ד מארגנת מדי שנה בשנה מופע מרכזי בפורים, שאליו מגיעים יהודים מרחבי ליטא באלפיהם. במופע ישולבו קטעים מהווי-החיים של ילד בארץ-ישראל.

זמני השבוע

ויחוללם ת"א חיפה בארבע אילת ניירוק
 כניסת השבת 5:04 5:19 5:22 5:10 5:19
 צאת השבת 6:17 6:19 6:18 6:20 6:33
 פקס: 03-9606169
 אינטרנט: www.chabad.org.il
 דואר אלקטרוני: chabad@chabad.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
 נא לשמור על קדושת הגיליון

'עמלק' אורב גם בדרגות העליונות ביותר

הרע המוחלט, הקם ומתייצב בחוצפה נטולת פשר נגד הקב"ה.

חוץ ממגילת אסתר, והרי היא קיימת כחמישה חומשי תורה."

בכוחו של משה

המלחמה בעמלק קיימת בעבודתו הרוחנית של כל יהודי. יש דרגות של רע שיהודי יכול להתגבר עליהן ולהשאירן מאחוריו, אבל את 'עמלק' יפגוש בכל דרגה. לעיתים לובש 'עמלק' דמות דקה מן הדקה של הרע, אבל הוא אורב לאדם בכל עת ובכל מצב.

את 'עמלק' אי-אפשר להכרית על-ידי השכל, אלא דווקא על-ידי מסירות-נפש שלמעלה מטעם ודעת, מסירות-נפש הקשורה בהתבטלות אל משה רבנו. כשם שהמלחמה הראשונה בעמלק הייתה בכוחו של משה רבנו, כך המלחמה ב'עמלק' הרוחני נעשית מכוחו של משה רבנו שבדור. על-ידי ההתקשרות לצדיק הדור נזרז את הייעוד "מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים", בביאת משיח-צדקנו.

(לקוטי שיחות כרך כו, עמ' 219)

כדי להצמיד את מחיית עמלק (בשבת) למחיית המן (בפורים) קוראים את פרשת "זכור את אשר עשה לך עמלק" בשבת שלפני פורים. הצמידות הקרובה ביותר האפשרית של שבת 'זכור' עם פורים היא כמו הקביעות בשנה זו, כאשר פורים חל ביום ראשון, שאז ה"עשייה" — מחיית המן — מגיעה מיד לאחר הזכירה.

הציווי לזכור את מלחמת עמלק מופיע כמה פעמים בתנ"ך. הגמרא מציינת כי המקומות הללו רמוזים בפסוק "כתוב זאת זיכרון בספר": "כתוב זאת" — מה שכתוב בתורה; "זיכרון" — מה שכתוב בנביאים; "בספר" — מה שכתוב במגילת אסתר (המגילה, המספרת על מפלתו של המן, מזרע עמלק, גם היא עניין של זכירת עמלק ומחייתו).

קיימת לנצח

מגילת אסתר מתייחדת מכל ספרי הנביאים והכתובים, בכך שהיא לא תתבטל בימות המשיח. הרמב"ם פוסק: "כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידיים ליבטל לימות המשיח,

מן המעייין

נושא השבוע: זכירת עמלק

אמרת השבוע

שליח ההשגחה

הרבי הרש"ב (רבי שלום-דובער) מליובאוויטש שלח פעם אחת את בנו, הר"י צ' (רבי יוסף-יצחק), לשליחות בעיר-הבירה, פטרבורג, והורה לו בין השאר כי יפעל שם לטובתו של חסיד מסויים. כששב הר"י צ' משליחותו סיפר לאביו על כל מה שעשה, והתבטא: "את הטובה לפלוני עשיתי בהידור".

אמר לו אביו: "טעות בידך. את הטובה עשית לעצמך ולא לפלוני. את הטובה לפלוני עשה הקב"ה, ואתה עשית טובה לעצמך שבחרת להיות שליח של ההשגחה העליונה".

והוסיף הרש"ב: "כך נאמר במגילת אסתר — 'אם החרש תחרישי בעת הזאת, רווח והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר', אלא שמי שהיה יכול לזכות בשליחות זו יאבד את הזכות".

היה מסוגל לסבול את ההתעלות שחלה בנשמות ישראל עקב הניסים והנפלאות שעשה להם הקב"ה.

(ספר המאמרים תש"ה)

גסות-הרוח

עמלק הוא בבחינת גס-רוח שאינו יכול לסבול את מעלות וגדולת זולתו. גם כאשר הוא יודע ומכיר בגדולת חברו בתורה ובמידות טובות, דווקא הגדלות הזאת מביאה אותו לכך שאינו יכול לסובלו והוא עושה כל שביכולתו למעט את גדולתו. כל חיותו היא שהוא מציק ומחרף את הגדולים בדרגתם.

(ספר המאמרים)

חמימות והתלהבות

"אשר קרף בדרך" (דברים כה, יח). עבודת ה' צריכה להיות מתוך חמימות והתלהבות, ואילו עמלק מקרר את האדם שלא יתפעל ויתרגש מעניין אלוהי. זאת הוא עושה על-ידי הטלת ספקות בכל דבר. רמז לכך — 'עמלק' בגימטרייה 'ספק'.

(ספר המאמרים קונטרסים)

זכירה בפה

"זכור את אשר עשה לך עמלק" (דברים כד, ז). תניא: איך 'זכור'? יכול כשהוא אומר "לא תשכח" הרי שכחת הלב אמורה, הא מה אני מקיים 'זכור'? — בפה.

(מנילה יח, א)

סכנת הפרישות

מדוע נאמר "זכור את אשר עשה לך עמלק", בלשון יחיד, ולא "לכם"? כי אין עמלק יכול לפגוע אלא במי שנוהג עצמו בפרישות ואינו מעורב עם אחרים.

(סיפורי חסידים)

ניסוי קולמוס

הגאון רבי העשיל, כאשר היה רוצה לנסות את הקולמוס, היה כותב את שם עמלק או המן, ואחר-כך היה מוחק את שם, כדי לקיים מצוות עשה "תמחה את זכר עמלק".

(קב הישר)

לא סובל גדולה

עמלק בא להילחם עם ישראל משום שלא יכול היה לסבול את גדולתם. הוא פשוט לא

פורים של גבורה

החיים בגרוס-רוזן היו קשים ומרים. גרוס-רוזן היה שם כולל ליותר מחמישים מחנות עבודה וריכוז בשלזיה התחתית. עשרות אלפי יהודים הובאו למחנות האלה מכל רחבי אירופה והועבדו בהם בפרך. מרביתם הועסקו בתעשיית הנשק הגרמנית.

בשלב מאוחר יותר של המלחמה הוקמו בגרוס-רוזן גם מחנות מיוחדים לנשים. אסירות רבות שירתו את תעשיית הטקסטיל הגרמנית.

כחלק מההתעללות המתמדת של הגרמנים ביהודים עשו כל מאמץ לשלול מהאסירים את תחושת הזמן. לילה לא היה לילה ויום לא היה יום. האווירה ששרתה בגרוס-רוזן הייתה של רعب, השפלה ואלימות. כל אלה, לא פחות משפגעו בגוף, נועדו להשפיל גם את הרוח.

בתוך כל זאת הצליחו היהודים לשמור על צלם אנוש, לסייע זה לזה ולתמוך איש ברעהו. הם אפילו ניהלו לוח-שנה יהודי, מתוך שמירה, אמנם סמלית, על מועדי ישראל, מצוותיהם ומנהגיהם.

זה היה בליל פורים – סיפר לימים אחד האסירים, פינחס-מנחם פיבלוביץ שמו. האסירים התכוננו לשנת הלילה, כשמחשבות נוגות על שמחת פורים שאיננה מרחפות בחלל. ופתאום אחד האסירים נקט יוזמה ועשה מעשה אמיץ. הוא הזדקף על דרג העץ שלו וקרא בקול נרגש: "יהודים, אחים לצרה, פורים היום! ביום הזה אנו זוכים את הניסים שעשה הקב"ה לאבותינו כשהצילם מגזרת המן הרשע".

האסיר השתהה לרגע ומיד המשיך: "גם היום מונחת על צווארנו חרב חדה. שונאי ישראל מבקשים לכלותנו. אך אל יבוא מורך בלבבכם! גם המן בן-זמננו, הצורך הנאצי יימח שמו וזכרו, וכל חבורתו, לא יוכלו לעם-סגולה שבו בחר ה'. פעמי הגאולה נשמעים מרחוק, ובעזרת ה' נזכה לראות במרעיינו בנפול אויבנו ובתקומת עמנו".

את דבריו סיים האסיר בקריאת "נצח ישראל לא ישקר!" ו"עם-ישראל חי!". אגלי זיעה כיסו את פניו, כאילו ביצע זה עתה עבודה מפרכת ביותר. שפתיו רעדו, עיניו בערו כלפידים, אך שום הגה נוסף לא יצא מפיו.

בעקבותיו קם על רגליו אסיר נוסף. הלה, שלא כקודמו, לא נשא נאום. תחת זאת פצח בניגון ערב ומתוק, על

החג הנצחי

לפורים יש מעלה על כל המועדים, שהוא יעמוד בתוקפו גם בזמן הגאולה. כך כותב הרמב"ם (בסוף הלכות מגילה): "ימי הפורים לא יבטלו, שנאמר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזערים". מכאן, שבפורים יש מהות פנימית מיוחדת הקשורה עם זמן הגאולה.

על הפסוק "קיימו וקיבלו היהודים" (שבמגילת אסתר) אומרים חז"ל (שבת פח,א), שבכך התבטל מה שבמתן-התורה "כפה הקב"ה עליהם את ההר כנגיית", שכן היהודים קיבלו בימי מרדכי ואסתר את התורה מחדש, מרצונם. בכך גדול יום הפורים מיום מתן-התורה, שהרי במתן-התורה אמר עם-ישראל 'נעשה ונשמע' מכוח הכפייה של ה' כנגיית', ואילו בפורים קיבל העם את התורה מרצונו. על-כן נאמר (במגילה) "וקיבל היהודים את אשר החלו לעשות", כי מעמד הר-סיני נחשב התחלה בלבד לגבי קבלת התורה בפורים.

אהבה כופה

במה התבטאה הכפייה של ה'הר כנגיית' בשעת מתן-התורה? מוסבר בתורת החסידות, שזו לא הייתה חלילה כפייה שלילית, נגד רצון העם. להפך, העם אמר 'נעשה ונשמע' מתוך אהבה עצומה לקב"ה, אלא שאהבה זו עצמה – היא הכפייה. בשעת מתן-התורה הרעף הקב"ה על עם-ישראל אהבה נפלאה, הציף אותם באורו האין-סופי, עד שפרחה נשמתם. קרבה זו מצד הקב"ה יצרה מצידם משיכה עצומה כלפיו, עד שאמרו 'נעשה ונשמע'. זה נקרא "כפה הקב"ה עליהם את ההר כנגיית", מכיוון שעל-ידי אהבה עליונה זו ניטלה מהם הבחירה החופשית.

בימי הפורים היה מצב הפוך. אז לא היה גילוי שכינה ולא זו בלבד, אלא הימים היו ימים של הסתר-פנים (וכמאמר חז"ל: "אסתר מן התורה מניין? דכתיב: ואנוכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא"). כל פרשת הגזרה והנס באה כאילו בדרכי הטבע, מבלי שיתגלה באופן גלוי וברור כוחו העל-טבעי של הבורא. במגילה אין שם ה' מוזכר אפילו פעם אחת.

במצב כזה של הסתר-פנים היו היהודים נתונים במשך כל השנה של גזרת המן. זו הייתה הפעם הראשונה שהעם היהודי כולו הועמד במבחן נאמנות לקב"ה. הניסיון היה קשה ביותר. מצד אחד ריחפה על ראשיהם גזרת השמדה כללית, ומנגד עמדה לפניהם האפשרות להמיר את דתם ולהינצל. ואף-על-פי-כן לא נמצא ביניהם אפילו יהודי אחד שעלתה על דעתו מחשבה כזאת. זו הייתה הצהרת-אמונים מחדשת של העם היהודי לקב"ה ולתורתו, והיא לא באה בהשפעת התגלות עליונה מצד הקב"ה, אלא בבחירתו החופשית של העם. בימי הפורים קיבל העם מחדש, מרצונו הגמור, את התורה, ובכך גדולת הימים הללו.

שהשכל לא יסתיר

דבר זה בא לידי ביטוי ב"עד דלא ידע" של פורים ("חייב איניש לבסומי בפוראי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי"). בפורים יהודי צריך להתעלות מעל השכל והדעת ("עד דלא ידע"), ולחשוף את הקשר העל-שכלי בינו לבין הקב"ה והתורה.

מסירות-הנפש של העם היהודי בימי אחשוורוש לא הייתה שכלית והיגיונית. היא הייתה ביטוי לקשר העמוק, העל-שכלי, בין נשמת היהודי לבין הקב"ה. אי-אפשר להסבירה בהיגיון, כי היא עומדת מעל להיגיון. הקשר הפנימי הזה מתגלה מדי שנה בפורים, אלא שכאשר השכל והדעת שולטים בנו, איננו יכולים לחוש אותו כראוי. על-כן צריך יהודי להתעלות מעל השכל והדעת, ולו על-ידי 'לבסומי', ואז יכולה להתגלות בו מהותו הפנימית – הקשר העצמתי עם הקב"ה.

מילות ברכת "הרב את ריבנו והדן את דיננו... והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו... הנפרע לנו מצרינו".

אחר-כך שבו שני האסירים האמיצים אל משכבם הקשה ושקט מוחלט השתרר בצריף. כוס התנחומים – באומר ובשירה – הפיחה קורטוב של רוח-חיים בגופים הדוויים ובנפשות האומללות. ואולם טיפת הנחת הוטבעה בים של חרדה מן הבאות.

הכול ידעו כי אם ייודע הדבר לגרמנים – וכמעט לא היה דבר במחנה שלא נודע להם – לא יעברו על כך בשתיקה.

כעבור שעות אחדות התאמת החשש. לפנות בוקר התפרץ אל הצריף קצין גרמני. בחימה שפוכה החל לצרור על האסירים: "חבורת יהודים ארוויים! אתמול נשמעו במקום הזה דברי-בלע. מי הם ארוויי-הלשון הבזויים אשר

העזו לפצות פה על מנהיגו הנערץ?".

המלשין ידע למסור לגרמנים רק את מהות האירוע שהתחולל אמש, אך בגלל החשכה ששרתה בביתן לא הצליח לזהות את שני האסירים האמיצים שעשו את המעשה. עתה ניסה הקצין הגרמני להוציא מפי דיירי הביתן את זהות ה'פושעים'.

הקצין שילח באסירים מבטים מזרי-אימה ומבשרי-רעות. צעקותיו הדהדו בכל הצריף, אולם שאלתו נותרה ללא מענה. הוא רתח מזעם. "אם תסרבו לגלות לי את זהות הפושעים, רעה ומרה תהיה אחרית כולכם. על דברתי!".

על-אף האיום, איש בצריף לא התנדב לחשוף את זהות שני האסירים. זעמו של הקצין גבר מרגע לרגע. אפשר היה לראות זאת על פניו שהאדימו כסלק. "יהודים מטונפים, נותן אני לכם ארכה של עשר דקות. אל תאמרו אחר-כך שלא הזהרתי אתכם!".

עשר הדקות חלפו והגה לא נשמע. הקצין איבד שליטה על עצמו. הוא צרח: "החוצה! לרוץ! לרוץ!". ואז החל מירוץ מטורף. הקצין וכמה מחבריו שששו לסייע לו, החלו להצליף באסירים שרצו במעגל וספגו מהלומות כואבות בפניהם ובשאר חלקי גופם.

"יותר מהר! יותר מהר!", צרחו מלאכי החבלה. זרמי דם הציפו את הפנים והידיים, הברכיים כשלו, והאסירים חשו כי עוד מעט יקרסו תחתיהם. אף-על-פי-כן התגברו על הכאבים, ורק דאגה אחת אמינית הטרידה אותם – הם חששו שמא יישברו שני האסירים וידו על 'פשעם', כדי להציל את חבריהם.

ואמנם, אחד מהם כבר עמד להישרב והתכונן לצעוק כי הוא ה'פושע' שהעז לדבר סרה במנהיג ה'דגול'. חבריו, שרצו לידו במעגל, הבחינו בכך ולחשו לו ללא הרף – "לא! לא! החזק מעמדי! כולנו ערבים זה לזה!".

גברונות ניחרים, בלשונות שנשתרבבו החוצה מיובש ובלי אוויר לנשימה, רצו האסירים במעגל אין-סופי.

איש מהם לא ידע אחר-כך להעריך כמה זמן נמשך מירוץ התעללות אכזרי זה, שכן כל רגע נדמה בעיניהם לנצח. אולם זאת ידעו הכול בבירור – איש מהם לא נכשל בלשונו ולא הסגיר את אחיו.

אכן – סיכם פיבלוביץ את סיפור המעשה – גם לאסירי גרוס-רוזן היה נס פורים משלהם. ליתר דיוק, שני ניסים: נס אחד, שהמירוץ השטני לא הפיל חללים; ונס נוסף, שאף אחד מן האסירים לא נשבר בנפשו ולא הסגיר את רעהו. אכן, "נצח ישראל לא ישקר".

נציפייה לנאורה "וזהו תוקף הקדושה דפורים, שאמרו חז"ל שלא יתבטל לעולם. ואדרבה, לעתיד יתגלה עוד יותר, שכל קדושתו היא התגלות מעין דלעתיד. וסעודת פורים היא מעין הסעודה שלעתיד" (מחשבות חרוץ המשך אות יט)

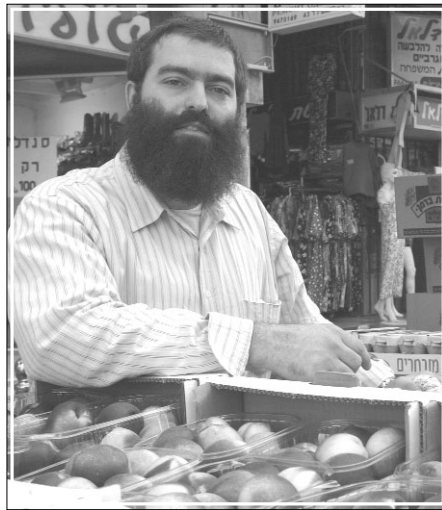
מתנות לאביונים – לא רק בפורים

היא עניין תוסס ודינמי וכי הנשמה היא דבר שיש לעבד, לשפר ולחזק, בדיוק כמו שריר", אומר רונן. לאחר שנתוודע רונן לפעילות החסד, שכאמור החלה בממדים צנועים למדי, החליט להיכנס לעובי הקורה. בזכות שורשיו המשפחתיים והיכרותו הטובה עם החברה העסקית בעיר, הצליח לרתום למפעל עשרות אנשי-עסקים התורמים ל'קניון החסד' כסף, מזון, ציוד וכוח-אדם.

לעשות ולא להיאנח

השמועה על חלוקת המזון עשתה לה עד מהרה כנפיים בכל העיר ואף מחוצה לה. אנשים שדלותם הקשה דחקה את הבושה הטבעית לפשוט יד, מגיעים למקום בכל יום חמישי. הם יוצאים משם כשבידיהם מזון חיוני לכל השבוע.

על מלאכת-הקודש המרגשת מנצחים רונן בעצמו, יעקב דושיץ, פעיל בבית-חב"ד, ועוד כחמישים מתנדבים שהחליטו להפסיק להיאנח ולצקצק בלשון, לנוכח הדיווחים הקשים על העוני והמצוקה, ולהתחיל לעשות מעשים.

זינגר וערימות המצרכים. 'קניון החסד'

אצן שליחים ומומחה לקיוק-שנקאי – אמנות לחימה יפנית. לאחר הצבא פנה ללימודי פסיכולוגיה. לדבריו, תמיד 'חיפש משהו' אך לא ידע מה.

בזכות המזווה

לפני כמה שנים נכנס לבית-חב"ד שבמרכז העיר, לקנות מזוחות לביתו החדש. מנהל המקום, הרב יצחק גרוזמן, שאלו אם הוא יודע מהי מזווה. רונן השיב שלא, אבל הוא מוכן לשמוע. השיחה על המזווה הולידה שיחות נוספות. "הבנתי שהיהדות

המקום: פסז' ליד 'קניון רוטשילד' המפואר במרכז ראשון-לציון. הזמן: יום חמישי, מוצאי תענית-אסתר. השעה: שבע וחצי בערב. ההתרחשות: יותר מאלף וחמש-מאות בני-אדם מעוטי-יכולת – אנשים, נשים ואפילו ילדים – עומדים דחוקים בתור המשתרך לאורך עשרות מטרים. הסיבה: חלוקה של עופות קפואים, ביצים, ירקות ושאר מצרכי-סוד.

לא, איש לא התבלבל ולא החליט להקדים ביומיים את מצוות מתנות-לאביונים. העניין הוא שהמחזה המתואר אינו ייחודי למוצאי תענית-אסתר דווקא, אלא הוא מתחולל במקום מדי יום חמישי, כבר קרוב לשלוש שנים.

שאיפות אחרות

מאחורי היוזמה עומד בית-חב"ד בראשון-לציון, שהחל בפעולה יפה וצנועה של עזרה לנזקקים לקראת שבת. העניין קיבל תנופה אדירה עם כניסתו לתמונה של רונן זינגר, איש-עסקים צעיר ונמרץ, בן העיר. זינגר פיתח את מפעל החסד למדיו הנוכחיים, מיסד אותו ואף העניק לו את השם המפתיע (אולי בהשראת הבניין הצמוד לו) – 'קניון החסד'.

סיפורו המופלא של 'קניון החסד' קשור קשר הדוק לסיפורו האישי המיוחד של רונן עצמו. רונן (30) הוא כיום חסיד חב"ד, נשוי ואב לילדה כבת שנתיים. עד לפני כמה שנים היו חיייו שונים מאוד ושאיפותיו פנו לכיוונים אחרים בתכלית. אביו, דני, הוא דמות ידועה בראשון-לציון ואיש-עסקים מצליח בתחום הניר והדפוס. רונן שירת במודיעין ולאחר מכן עסק בהדרכת חיילים בקרב-מגע. קודם-לכן היה שחיין,

קבוצת גפן-המבטחת המורשת של הציבור הדתי

ביטוח רכב זול במיוחד לציבור הדתי ביטוח שיניים מדי-ללא קשר למצב הפה ביטוח רפואי משפחתי פרטי (חובה זהב) ביטוח משכנתא במחיר הזול ביותר חסכונית לילדים * אובדן כושר עבודה * ריסקים

מאמינים בביטוח כהלכה
1800-39-33-39

רשת גני חב"ד
להתחיל את החיים
ברגל ימין

מאות גני-ילדים מעולים, בכל רחבי הארץ, ממתינים לילדיכם מוקד ארצי (24 שעות ביממה):

1700 700 358

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

פורים במוצאי-שבת

שאלה: מה הן ההלכות המיוחדות כשפורים חל במוצאי-שבת?

תשובה: 'תענית אסתר', שחלה ב"ג באדר, מוקדמת השנה ליום חמישי, שהרי אין צמים בשבת (אלא כשיום-הכיפורים חל בשבת).

מי ששכח לצום ביום חמישי – יצום למחרת, בערב-שבת. אם חלה ברית-מילה ביום חמישי, כל המוזמנים רשאים לאכול בסעודת-המצווה (ואחריה) ולצום למחרת. ויש מהספרדים שלא נהגו להפסיק את הצום לסעודת הברית.

אין להביא את מגילת-אסתר לבית-הכנסת בשבת, אפילו במקום שיש בו עירוב, משום שאסור להכין דברים משבת ליום חול, אפילו בטרחה מועטת.

במנחה של שבת אין אומרים 'צדקתך', מכיוון שאין

אומרים תחנון בערב פורים במנחה.

יש לזכור לומר 'ברוך המבדיל בין קודש לחול' קודם שהולכים לבית-הכנסת לקריאת המגילה.

את המגילה קוראים בבית-הכנסת לפני הבדלה (הקורא בביתו, או מי שזקוק ביותר לטעום משהו, יבדיל תחילה). הספרדים נהגו לברך 'בורא מאורי האש' תחילה, על ההנאה מהאור, מכיוון שגם הקריאה היא הנאה מן האור (וכמוכן, לא יחזרו על הברכה בהבדלה).

כשחוזרים הביתה, ימצאו 'שולחן ערוך'. מוסיפים בסעודת 'מלווה-מלכה' לכבוד פורים, ויש נוהגים לאכול בליל פורים זירעונים, כאסתר המלכה בשעתה.

מקורות: שו"ע ורמ"א סי' תרכ"ב, סי' תרכ"ג ותרצה סי' א', ומשנ"ב. רמ"א, שעי"ת וערוך-השלחן סי' תרצ"ב. כף-החיים סי' תרצ"ד ס"ק כה. ילקוט יוסף ח"ה עמ' שטו, נטעי גבריאל ה"ל פורים כפ"ח, וש"נ. סי' השיחות תשי"ג ח"א עמ' 351.

סרטים חינוכיים ומרתקים לילדים

המתנה המושלמת

עכשיו במבצע מהסרטים!

משווק ע"י גרינטק שיווק

טל' 1-700-704120

חדש!!!

סדרת סבא הושע